

WSPOMNIENIE O PROFESORZE JÓZEFIE BORONIU

W dniu 11 marca 2011 roku w Poznaniu zmarł prof. zw. dr hab. Józef Boroń, wybitny przedstawiciel nauk o zarządzaniu, współtwórca wielkopolskiej szkoły zarządzania, nauczyciel akademicki, wychowawca kilku pokoleń naukowców.

Profesor Józef Boroń urodził się 12 listopada 1920 roku w Jaworznie w rodzinie górniczej. Szkołę średnią ukończył w maju 1939 roku. W czasie II wojny światowej pracował jako robotnik przymusowy w kopalni węgla kamiennego.

* **Dr hab. Szymon Cyfert** – prof. nadzw. UEP, Redaktor Naczelny „Organizacja i Kierowanie”

** **Prof. dr hab. Kazimierz Krzakiewicz** – kierownik Katedry Teorii Organizacji i Zarządzania UEP.

Profesor całe swoje życie zawodowe związał z Uniwersytetem Ekonomicznym w Poznaniu, pełnił w nim funkcje Dziekana i Prodziekana Wydziału Ogólno-Ekonomicznego, członka Rady Wydziału, Senatu. Studia w ówczesnej Akademii Handlowej w Poznaniu rozpoczął w 1946 roku. W 1949 roku został zatrudniony na stanowisku asystenta roku w Katedrze Rachunkowości. W 1961 roku obronił dysertację doktorską poświęconą lokalizacji przemysłu na ziemiach zachodnich. Jego zainteresowania badawcze dotyczące organizacji i zarządzania przemysłem zaowocowały pracą habilitacyjną poświęconą rozwojowi przemysłu w NRD, obronioną w 1966 roku. Tytuł profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1972 roku, a profesora zwyczajnego w 1982 roku. W 1991 roku Profesor Józef Boroń przeszedł na emeryturę, ale nadal podtrzymywał związki z Uniwersytetem Ekonomicznym.

Profesor Józef Boroń był znany w środowisku akademickim jako inicjator różnego rodzaju aktywności badawczych, konferencji, seminariów, w których, jako jeden z pierwszych naukowców w Polsce, wskazywał na konieczność rozwoju nauk o organizacji i zarządzaniu oraz włączenia ich do programów studiów ekonomicznych. Przekonania naukowe Profesora odnoszące się do zasadności instytucjonalizacji nauk o organizacji i zarządzaniu zaowocowały powołaniem w 1976 roku w ówczesnej Akademii Ekonomicznej w Poznaniu Instytutu Organizacji i Zarządzania, którego następnie był wieloletnim dyrektorem.

Profesor, kontynuując dorobek T. Kotarbińskiego i J. Zieleniewskiego, należał do popularyzatorów polskiej myśli prakseologicznej. Środowisko młodych naukowców skupionych wokół Profesora dało początek wielkopolskiej szkole zarządzania, rozwijanej nadal przez Katedrę Teorii Organizacji i Zarządzania.

Praca dydaktyczna Profesora zaowocowała wypromowaniem 11 doktorów i około 700 magistrantów oraz dyplomantów. Wykłady Profesora cieszyły się wśród słuchaczy zawsze dużą popularnością, o której decydowało między innymi ich silne powiązanie z wiedzą praktyczną. Jako nauczyciel akademicki i wychowawca wielu pokoleń studentów był zwolennikiem nieskrępowanej wolności poglądów naukowych. Swoich pracowników inspirował zawsze do krytycznego osądu badawczego, podejmowania trudnych wyzwań badawczych, niepodlegania koniunkturalnym modom badawczym, docieklivosti w poznaniu naukowym. Profesor Józef Boroń był człowiekiem bezinteresownym, uczciwym, zawsze gotowym nieść pomoc. Zachowania Profesora cechowały zawsze etyczność i skromność, był człowiekiem niezwykle życzliwym, szczególnie w stosunku do młodych adeptów nauki.

Profesor Józef Boroń był autorem bądź współautorem ponad dwustu publikacji naukowych. Profesor wiedzę naukowca z zakresu nauk o organizacji i zarządzaniu weryfikował z rzeczywistością praktyki gospodarczej, opracowując kilkadziesiąt ekspertyz oraz kierując zespołami konsultantów gospodarczych. Bardzo dobra znajomość gospodarki niemieckiej owocowała intensywną współpracą z niemieckim

ośrodkami naukowymi: Uniwersytetem im. M. Lutra w Halle, uniwersytetami w Marburgu, Kolonii, Múnster, Bremen, Hamburgu i Bochum.

Kompetencje naukowe Profesora spowodowały, że był zapraszany do prac w różnych instytucjach nauki polskiej – przez dwie kadencje pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Ekonomicznej Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Od 1957 roku był aktywnym członkiem Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, w działaniach którego był inicjatorem wielu przedsięwzięć, konferencji, seminariów i szkoleń propagujących wiedzę z zakresu zarządzania wśród praktyków życia gospodarczego. Ponad 35 lat był członkiem Komitetu Nauk Organizacji i Zarządzania Polskiej Akademii Nauk, którego w 1998 roku został członkiem honorowym. Od 1953 roku był członkiem Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego, od 1956 roku – Instytutu Zachodniego w Poznaniu, a od 1962 roku – członkiem Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu.

W uznaniu Jego zasług dla rozwoju nauki i praktyki zarządzania został uhonorowany wieloma medalami i odznaczeniami. Został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem Karola Adamieckiego. Był honorowym obywatelem miasta Poznania i zasłużonym obywatelem województwa poznańskiego, zielonogórskiego i bydgoskiego.

